

1928–1960: Gyergyószentmiklóson plébános. 1960. október 4-én hunyt el.

A Magyar Katolikus Lexikon szócikkében, amelyet Kádár Dániel örmény katolikus plébános készített: **Vákár József** (Gyergyószentmiklós, Csík vármegye, 1889. október 28.– Gyergyószentmiklós, 1960. okt. 4.): örmény plébános. – A gimnáziumot Székelyudvarhelyt, a teológiát Gyulafehérvárt és 1911: az örmény szertartást Bécsben végezte. 1912: ugyanott pappá szentelve. Szépvízen segédlelkész, 1915: ugyanott, 1928: Gyergyószentmiklóson plébános. – *Fontosabb munkái: A gyergyószentmiklósi latin és örmény szertartású római katolikus templomok története.* Kolozsvár, 1940. – *A csíkszépvízi örmény plébánia története.* Gyergyószentmiklós, 1941. K.D.

A világhálón: „Még Fáraó Simon plébános ideje alatt, 1912-ben káplánnak nevezte ki a Püspökség az 5830/1912-es számú irattal Vákár Józsefet, akit abban az évben szenteltek pappá. A fiatal káplán kisegítője lett az öregkorba hajlott lelkipásztornak, és átvette Isten igéjének hirdetését. Az új segédlelkész hivatásszeretettel és lelkesedéssel végezte kötelességeit, mind az egyház keretében, mind az állami iskolánál, amelynek kezdettől fogva hitoktatója volt. Ittléte alatt az oltáregylet működése új lendületet nyert, a hitélet elevenné vált. Az egyházközség óhajának eleget téve, minden pályázat mellőzésével, zsinatvizsgás plébánosnak nevezte ki Vákár Józsefet Majláth püspök 1915. augusztus 7-én. Mint új plébános, a hívek iránti ragaszkodásával és tettrekéséssel igyekezett kiérdemelni a közbizalmat, amellyel megajándékozták, és önzetlen munkáját becsülték. Rendbe hozta a plébánia levéltárát és könyvtárát. Felújította a templomi ruhák készletét, folytatta a Historia Domus írását.”

1916-ban többek között ezt írja: „Ez év egyik nevezetessége június 26-án volt, mikor is földrengést éreztünk. Éppen fél 9 óra tájékán szentmisémet befejezve az utolsó ima végzésénél bizonyos szédülést éreztem, aminek nyomában annyira megtántorodtam, hogy az oltárt is meg kellett fogjam, nehogy elessem. Nem tudtam mire véljem e dolgot. Fordulok ki az oltártól s akkor látom, hogy a lüszterek mind mozognak. Egyszerre tisztában voltam az eseménnyel. Egy földrengésnek kellett lennie. Ezen hitemben erősített meg Fáraó ny. esperes úr is, ki a miséje előtti praeparatio végzése közben érezte az ingást. Természetesen már utca hosszat beszéltek a rendkívüliséget, a lapok pedig bő referációjában számoltak be az erdélyi városokban előfordult károkról, így pl. Erzsébetváros, Nagyszében tájékán kémények is omlottak meg, cserepek hullottak le a házak tetejéről, a konyhákban az edények, s a szobák bútorai valóságos ördögtáncot jártak.”

1928-ban, Görög Joachim hirtelen bekövetkezett halálával megüresedett a gyergyószentmiklósi plébániahivatal. Az egyházközség Vákár József plébánost kéri és javasolja megválasztásra. Négy tagból álló bizottság jött Szépvízre, hogy Vákár plébánost értesítsék megválasztásáról, és felkérjék új plébániájának elfoglalására.

„Vákár József plébános nem ismeretlen városunk egész közönsége előtt. Közöttünk élte gyermekkorát, s már mint gyermek, mindnyájunk osztatlan szeretetét érdemelte ki, s azóta is, mióta pappá szentelték és csíkszépvízi plébános lett, csupa jót és nemeset hallottunk róla.”

„A szépvízi egyházközség nem fogadta szívesen ezt a hírt. Sokáig nehezteltek a gyergyóiakra, hogy megkérdésük nélkül ragadták ki körükből szeretett papjukat.”

*Folytatjuk*

## Csudák és szentek

**Március 21-én koraeste szakrális hangulat fogadta a Várnegyed Galéria vendégeit. A művészeti alkotásokban testet öltő öszövétségi és keresztény motívumok között Imrényi Zsófi és Imrényi Dávid ortodox görög egyházi dalokat énekelt. Kacsóh Cecília textilművész és Mátyássy László szobrászművész Szimbólumok című tárlatának megnyitójára a tavasz első napján a nagyhét közeledtét jelezte.**

Az I. kerületben élő művészházaszaspár lapunk számára elmondta, a Várban lévő műteremlakásukban az élet egybefolyik az alkotással. Családjuk több generációs művészcsalád, Cecília mindkét nagypapája zeneszerző volt (Eisemann Mihály és Kacsóh Pongrác), de három felnőtt fiuk is művészi pályára lépett. Áron filmrendező, Bence színművész, Jónás pedig fotóművész.



ékesített kék bársony evangéliumi borító az ötvösművészet, a kisplasztika és a könyvkötészet remeke. Ugyancsak formabontó alkotás a Pap Károly író emlékére készített szobor. A kerámiából készült Fej című szobor Kacsóh Cecília grafikája alapján készült, a kiállításon az ihlető alkotás is megtekinthető.

Dr. Nagy Gábor Tamás polgármester köszöntőjében arra utalt, hogy a tárlat címűl választott Szimbólumok kifejezés a görög syn (össze-) és ballein (dobni) kifejezésből származik. Jelentése: összetenni valamit. A szó egykor azt a jelet jelölte, amelyet tudatosan kettévágtak, hogy később összeillesszék. A cím kitűnően tükrözi a művészházaszaspár alkotásait, amelyek az ősi harmóniáról beszélnek és a teremtett világ rendjének üzenetét hordozzák.

A tárlatot a 90 esztendő dr. Dávid Katalin, Széchenyi-díjas művészettörténész,

A Várnegyed Galéria falain régről ismert legendás hősök, keresztény szentek – Szent György, Szent Simon – idézik a nemzedékeken átívelő történeteket. Kacsóh Cecília geometrikus és organikus világú hízművein a számos madármotívum között Jónás madara, a Királyi madár és a Kék madárfa is felbukkan. A gyakran azonos színű textil és fonál (monokróm) technika megállásra és gondolkodásra készíti a látogatót. A textilbe álmódott mondák és regék között tetten érhető a játékoság is, a Halcsoda, a Csigavirág, a Bújócska mellett – a galériában szinte eldugva – erről árulkodik a hízműt Önarckép is, amelyen a művész egy indáival hívogató növény/életfa testébe rejti el önmagát.

A hízművek koszorúzza teret Mátyássy László szobrászművész alkotásai töltik ki. A tradicionális stílusvilágú, bronzba öntött Szent István és Szent György mellett egészen egyedi alkotás a Naphajó című szobor. Az üvegtárlóban elhelyezett, bronzal



a keresztény szakrális képzőművészet leg-nevesebb hazai szakembere nyitotta meg.

r.a.

(Megjelent: Várnegyed, a Budapest I. kerület Budavári Önkormányzat lapja, 2013. április 5.)

Szerk. megjegyzés: Büszkék vagyunk az erdélyi örmény gyökerű Kacsóh Ce-

cília textilművész és Dr. Dávid Katalin művészettörténész magyar művészetben betöltött szerepére. Mátyássy László szobrászművész az Istenszüdő Mária szobra felállításáról a márciusi füzetek 15. oldalán olvashatnak felhívást, látványképet a füzetek áprilisi számának 6. oldalán adtunk közre.



## Szomorújelentés

### Köszönjük, hogy Te voltál az édesapánk

„A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, hitemet megtartottam.” (2 Tim 4.7)

Fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva, tudatjuk mind-azokkal, akik ismerték és szerették, hogy

**Nits Péter**

**2013. április 4-én, hosszú, de türelemmel viselt betegség után, 74 éves korában, boldog házasságának 52-ik évében, szentségekkel megerősítve, visszaadta nemes lelkét Teremtőjének. Hamvasztás utáni temetése egy későbbi időpontban lesz Kolozsváron.**

Nits Péter 1939. július 5-én született Kolozsváron. Nővére után, első fiúként érkezett egy szamosújvári örmény családba. Édesapja Nits Gyula, szamosújvári gyógyszerész, egyben az örmény székesegyház főgondnoka és orgonistája, édesanyja Medgyesi Aliz, aki addigi állását feladva, további életét négy gyermekük nevelésének szentelte.

Jó hallását, zenei érzékét szülei korán felismerték, gyerekként még otthon kezdte el a zongora és orgona tanulmányait. 12 évesen elkerült a családi házból a kolozsvári zeneiskolába. Itt először fagottot tanult, egyetemi tanulmányait azonban már nagybőgőn folytatta. Nagy álmát, hogy karmesteri diplomát szerezzen, az akkori rendszer nem tette lehetővé.

Már egyetemi évei alatt is besegített a kolozsvári Magyar Opera zenekarába, a diploma megszerzése után pedig 35 évig hűséges maradt szeretett operaházához. Állandóan képezve magát, 1984 tavaszán beteljesült élete nagy álma, először léphetett fel a karmesteri emelvényre. 1993-ig több mint 500 előadást vezényelt, minden anyagi elismerés nélkül. Természetesen, a karmesteri tevékenység mellett, folytatta a zenekari muzsikálást is.

1993-ban érkezett Szegedre, a szegedi Szimfonikus Zenekarhoz. 2010-ben végleg nyugdíjba vonult, de várta, mikor hívják újra muzsikálni. Abban a szerencsés helyzetben volt, hogy a mestersége, egyben a hobbjá is lett. Talán a muzsikálást Ő nem is mesterségnek, hanem hivatásnak vette. Neheztelni csak akkor láttam, ha valaki nem vette komolyan ezt a szép, de nehéz pályát. Viszont annál többször láttam hálásnak.



Hálás volt feleségének, aki mindig nyugodt, szeretetteljes légkört biztosított Neki és 52 évig boldog házasságban éltek. Igazi támaszai voltak egymás számára gondban, örömben egyaránt. Két leányuk született, Réka és Emese.

Hálás volt nekünk, gyermekeinek, hogy megpróbálták az Ő útján járni, példaképként követve Őt. De hagyta, hogy járjuk a magunk útját, akkor is, ha nem lett belőlünk muzsikus.

Hálás volt testvéreinek, akik – habár korán elkerült otthonról – mindig szeretettel várták haza. Majd később, amikor a sors három ország négy városába szórta szét őket, a találkozások mindig egy bensőséges ünnepet jelentett mindnyájuk számára.

Hálás volt Egyházának, hogy gondjaiban, betegségében vigaszt nyújtott. Orgonajátékával soha nem magának akart elismerést szerezni. Isten dicsőítése mindig fontosabb volt számára.

Hálás volt a kolozsvári Magyar Operának, ahova annyi szép emlék fűzte és ahol karmesteri pálcát vehetett a kezébe.

Hálás volt a szegedi Szimfonikus Zenekarnak, hogy tovább muzsikálhatott, és akikkel a nagyvilágban, oly sok szép helyre eljutott.

Hálás volt egyházközségeinek, hogy mindig szeretettel fogadták. Húsvéti, karácsonyi, Világosító Szent Gergely ünnepi szentmiséin való részvétel, orgonálás, jelentette számára az igazi ünnepet.

És mi is hálásak vagyunk Neked, drága Édesapa, hogy példaadó életeddel, jóságoddal, megfelelni akarásoddal, családcentrikus magatartásoddal, igaz és őszinte Istenhittel itt voltál közöttünk. Hisszük, hogy nem váltunk el... csak Te előre mentél.

Köszönjük a Jó Istennek, hogy Te voltál az Édesapánk.

Nits Réka és Emese

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

**Zakariás Sándorné sz. Ágoston Anna**

105. éves korában, 2013. április 5-én elhunyt. Április 17-én 12,45 órakor vett búcsút tőle a Kispesti temető ravatalozójában lánya Nusi, unokái, dédunokái, ükunokája, rokonai és mindazok, akik őt szerették.

**Emléküket kegyelettel megőrizzük!**

### Kedves gyerekek és kreatív felnőttek!

A Szentpéteri József Ötvös Iparművészeti Stúdió vár Titeket **viseletkészítő** műhelyébe, a XI. kerület Csiki-hegyek iskolába. Ahol megismerhetitek őséiteket öltözeteit. Magyar és örmény viseleteket készítünk, foglalkozunk viselettörténettel, zsinórozással, dúcolással, batikolással, hímzéssel. Öltözetkiegészítés – mint például ötvös csattok, gombok, ékszerek készítése – az ötvös műhely segítségével.



Jelentkezés: *Horvát Ildikónál* 06 30 491 2866. Személyesen: Hétfőn 15-20h között az általános iskolában. (1118 Budapest, Csiki-hegyek utca 13-15.)

*Borosnyay Klára stúdióvezető*

(További felhívás a Füzetek februári számának 37. oldalán)